בעל שם טוב על התורה — ויקרא

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. אמר מרן הריב"ש טוב שכל הרפואות למד מפסוק ויקרא אל משה, עיין לקוטי תורה פ' וירא ותבין:(היכל הברכה ר"פ ויקרא).

רפואות הבעל שם טוב נשמתו בגנזי מרומים היה רק על ידי יחודים, שהיה. מייחד ומעלה השכינה אל מדת אין, וממילא נתתקן למטה גם כן:(מאור עינים פ' נשא).

במדרש (תנחומא ריש סי' א') ויקרא אל משה זש"ה (תהלים ק"ג) ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו וכו', פי' שצריך האדם להיות במדרגה זו, שהדיבור יהיה לו עשייה, ר"ל כשבא אל הדיבור צריך לו לילך דרך זיי"ן מדרגות כי תחלה צריך להיות בבינה לחשוב איך לדבר, ואחר כך צריך להיות דרך אהבה ויראה, ואחר כך דרך התפארת, כשהוא רוצה שתהיה תיבה שלימה אז נצטרפים אותיות, ואז מתפארים בעיניו לדברם כך, ואחר כך צריך להיות דרך הניצוח, שמנצח האותיות האחרים הרוצים לצאת בנענוע המוצאות מנצח אותם, ומדבר הדבר הצריך לו, ואחר כך צריך להיות דרך הוד, ואחר כך דרך יסוד, דהיינו כשמחשבתו דבוק לדיבורו הוא נקרא יסוד, שהוא דביקות המחשבה בדיבור, ואחר כך בא דרך הפה והוא מלכות, והוא מדרגה התחתונה, וצריך האדם להיות במדרגה זו שיהיה דיבורו נחשב לו למעשה וד"ל:(כתר שם טוב דכ"ב ע"ב, לקוטים יקרים די"ז ע"א).

ומן הצאן. סוד צאן כבשים או עזים הם בחינת עליות עולמות, בחינות מלכות, שיש בה הנהגות של דין וחסד, וצאן כלול שניהם, כי כל צאן הוא בחינת יחוד כידוע ממרן אלוהיי הבעש"ט:(אוצר החיים ויקרא דכ"ה ע"ד).

אדם התחתון ממוצע מחומר וצורה, שעל ידו יתייחד עולם התחתון בעולם העליון ונעשה יחוד וחיבור ב' שמות הוי"ה אדנ"י גימטריא צ"א מן צא"ן, והשפע מושפע משם והוא התפשטות אות ן', כעין זה שמעתי ממורי זלה"ה, והבן:(צפנת פענח לפ' תרומה דפ"ט ע"ג).

אשה ריח ניחוח לה'. רמז שיש במקרא זה לסוד הריח מבואר לעיל פ' משפטים אות זיי"ן, וע"ע פ' בראשית אות ב':

איתא בגמרא (מנחות דק"י ע"א) נאמר בעוף ריח ניחוח ונאמר בבהמה ריח ניחוח לומר לך אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון את לבו לשמים, הובא ברש"י בפסוק ולא יבדיל, שמעתי ממורי קושית הט"ז (אורח חיים סימן א' ס"ק ג') אחד המרבה ואחד הממעיט וכו' למה שוין במכוון וכו', וביאר כי צריך ללמוד ולהתפלל עם מוחין, מה שאין כן וכו', ואם כן אם ממעיט כדי שיהיו לו מוחין לכוון היטב, שוה למי שיש לו מוחין טובים שיוכל להרבות, וזהו שאמרו בלבד שיכוון וכו' ודפח"ח:(תוי"י חקת דקנ"ו ע"א).

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו וגו'. פירוש הרמז בשאור ודבש לגבהות שהם מרתיחים ועולים כמו הגבהות שמגביה לב האדם, והם דיני הקטנות, כי קטן רוצה להיות גדול והדיוט קופץ בראש (מגילה די"ב ע"ב), ואמר הכתוב לא תקטירו ממנו אשה לה', לעבוד על ידי גבהות, רק קרבן ראשית, ר"ל ראשית ההתקרבות להשם יתברך מותר להיות בגבהות, אבל אחר כך, אל מזבח העליון לא יעלו לריח ניחוח, שאין נחת רוח לפניו יתברך שמו בגבהות ח"ו, כי תועבת ה' כל גבה לב [כתיב (משלי ט"ז:ה') ודרשו רבותינו ז"ל (סוטה ד"ה ע"א)] אפילו בכל שהוא:(כתר שם טוב ח"ב די"ח ע"ב).

על כל קרבנך תקריב מלח. עיין לעיל פ' יתרו אות כ"ו בפירוש הודו בביאור פסוק ארץ פרי למלחה:

אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם. משל שנשלח בן המלך מאביו ולא היה יכול להחזירו, עד שהוצרך שר אחד לפשוט בגדיו החשובים ולבש בגדי פחותי הערך כדי שיתחבר עם בן המלך שנעשה הדיוט מן פחותי הערך וכו':

והנמשל הוא פשוט, בגדים החשובים הוא כינוי למעשים טובים, על דרך שאמר הכתוב (קהלת ט':ח') בכל עת יהיו בגדיך לבנים וכו', ובגדים פחותי הערך הם דוגמת בגדים הצואים ח"ו, ולא ממש בגדים צואים, והענין הוא כמו שכתוב (אשר נשיא יחטא) [אם הכהן המשיח יחטא] לאשמת העם, כי כל דור ודור ודורשיו הם שורש אחד, כמו משה רבינו עליו השלום עם דורו כן כל דור ודור לפי דורשיו והדורשין לפי הדור, כמו שאמרו בש"ס דערכין (די"ז ע"א), והכי נמי חטא הדור גורם אשמת ראש הדור, כגון כאילו, ששורש אחד להם, ואז כשיורד ראש הדור למדרגתן ולובש לבושי הדור, שהם בגדי פחותי הערך, ואז יש התחברות מה ביניהם כו', ומזה ילמדו גם כן דורות הבאים דרך גדול בעבודת השם יתברך, וזהו שזכרתי וקבלתי ממורי פה אל פה ואי אפשר לבאר בספר ודע והבן:(תוי"י פ' בהעלותך דקל"ז ע"ג אריכות גדול).

סליק פרשת ויקרא בס"ד